

С Т А Т У Т
МЕЂУНАРОДНОГ ПОКРЕТА ЦРВЕНОГ КРСТА
И ЦРВЕНОГ ПОЛУМЕСЕЦА

*(усвојен на 25. Међународној конференцији Црвеног крста у Женеви 1986.
и измењен и допуњен 1995.¹ и 2006²)*

ПРЕАМБУЛА

Међународна конференција Црвеног крста и Црвеног полумесеца,

Проглашава да национална друштва Црвеног крста и Црвеног полумесеца, Међународни комитет црвеног крста и Међународна федерација друштава црвеног крста и црвеног полумесеца заједно сачињавају светски хуманитарни покрет, чија је мисија да спречава људску патњу ма где она била, да штити живот и здравље и да обезбеди поштовање људског бића, нарочито у време оружаног сукоба и других ванредних стања, да ради на спречавању болести и на унапређењу здравља и социјалне заштите, да подстиче добровољност и сталну спремност чланова Покрета да пруже помоћ и општи осећај солидарности према свима којима је потребна њихова заштита и помоћ.

Поново потврђује да се у вршењу своје мисије Покрет руководи својим Основним принципима, који су:

Хуманост

Међународни покрет Црвеног крста и Црвеног полумесеца, рођен у жељи да без дискриминације укаже помоћ рањеницима на бојном пољу, у свом међународном и националном виду настоји да спречи и ублажи људску патњу у свим приликама. Његов је циљ да штити живот и здравље и да обезбеди поштовање људске личности. Он унапређује узајамно разумевање, пријатељство, сарадњу и трајни мир међу свим народима.

Непристрасност

Он не прави никакву разлику према народности, верским убеђењима, класи или политичком мишљењу. Он настоји да ублажи страдања појединаца, руковођен само њиховим потребама, дајући првенство њиховим случајевима несрећа.

Неутралност

Да би очувао поверење свих, Покрет се не опредељује у непријатељствима и не ангажује се у било које време у расправама политичке, расне, верске или идеолошке природе.

Независност

Покрет је независан. Национална друштва, као помоћни органи хуманитарних служби својих влада и подвргнута законима у својим земљама, морају увек да сачувају своју аутономију, која ће им омогућити да у свако доба делују у складу са принципима Покрета.

¹ Резолуција 7, 26. Међународне конференције Црвеног крста и Црвеног полумесеца у Женеви

² Резолуција 1, 29. Међународне конференције Црвеног крста и Црвеног полумесеца у Женеви

Добровољност То је добровољни покрет за помоћ, који не покреће жеља за добитком.

Јединство У једној земљи може постојати само једно друштво Црвеног крста или Црвеног полумесеца. Оно мора бити доступно свима. Оно мора спроводити своју хуманитарну делатност на целој територији.

Универзалност Међународни покрет Црвеног крста и Црвеног полумесеца, у коме сва друштва имају једнаки статус и деле једнака права и дужности да се међусобно помажу, је светски.

Подсећа да девизе Покрета *Inter arma caritas* и *Per humanitatem ad pacem* заједно изражавају његове идеале.

Изјављује да, својим хуманитарним радом и ширењем својих идеала, Покрет унапређује трајни мир који није само одсуство рата, већ динамичан процес сарадње међу свим државама и народима; сарадње засноване на поштовању слободе, независности, националног суверенитета, једнакости људских права, као и на праведној и равномерној расподели добара за задовољавање потреба народа.

ОДЕЉАК I: ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1 Дефиниција

1. Међународни покрет Црвеног крста и Црвеног полумесеца³ (у даљем тексту: Покрет), сачињавају национална друштва Црвеног крста и Црвеног полумесеца призната у складу са чланом 4⁴ (у даљем тексту: национална друштва), Међународни комитет црвеног крста (у даљем тексту: Међународни комитет) и Међународна федерација друштава Црвеног крста и Црвеног полумесеца (у даљем тексту: Федерација).
2. Саставни делови Покрета, задржавајући своју независност у границама овог статута, делују увек у складу са са Основним принципима и међусобно сарађују у извршавању својих задатака и вршењу њихове заједничке мисије.
3. Саставни делови Покрета састају се на Међународној конференцији Црвеног крста и Црвеног полумесеца (у даљем тексту: Међународна конференција) са државама чланицама Женевских конвенција од 27. јула 1929. или 12. августа 1949.

Члан 2. Државе чланице Женевских конвенција

³ Такође познат и као Међународни црвени крст

⁴ Свако национално друштво признато на дан ступања на снагу овог статута сматраће се признатим у складу са чланом 4.

1. Државе чланице Женевских конвенција⁵ сарађују са овим саставним деловима Покрета у складу са тим конвенцијама, овим статутом и резолуцијама Међународне конференције.
2. Свака држава унапређује на својој територији оснивање националног друштва и подстиче његов развој.
3. Државе, нарочито оне које су признале национално друштво основано на њиховој територији, помажу, кад год је то могуће, рад саставних делова Покрета. Исти саставни делови, са своје стране и у складу са својим одговарајућим статутима, помажу колико год је могуће, хуманитарне активности држава.
4. Државе у свако доба поштују приврженост свих саставних делова Покрета Основним принципима.
5. Примена овог статута од стране саставних делова Покрета не утиче на сувереност држава, уз дужно поштовање одредби међународног хуманитарног права.

ОДЕЉАК II: САСТАВНИ ДЕЛОВИ ПОКРЕТА

Члан 3.

Национална друштва Црвеног крста и Црвеног полумесеца

1. Национална друштва су основне јединице и сачињавају виталну снагу Покрета. Она спроводе своје хуманитарне активности у складу са својим статутима и националним законодавством, у вршењу мисије Покрета и у складу са Основним принципима. Национална друштва у својим хуманитарним задацима помажу јавне власти, према потребама народа њихових земаља.
2. У својим земљама, национална друштва су аутономне националне организације које обезбеђују потребни оквир за активности својих добровољних чланова и особља. Она сарађују са јавним властима у спречавању болести, унапређењу здравља и олакшању људске патње, путем својих програма у областима као што су образовање, здравље и социјална заштита, у корист заједнице. Она организују, у вези са јавним властима, хитне операције помоћи и друге услуге да помогну жртвама оружаних сукоба, како је предвиђено Женевским конвенцијама, и жртвама природних несрећа и других ванредних стања за оне којима је помоћ потребна. Она врше дифузију и помажу својим владама у дифузији међународног хуманитарног права; она предузимају иницијативе у том погледу. Она шире принципе и идеале Покрета и помажу оним владама које такође врше њихову дифузију. Она такође сарађују са својим владама да обезбеде поштовање међународног хуманитарног права и да заштите знакове црвеног крста и црвеног полумесеца.
3. На међународном плану, национална друштва, свако у границама својих могућности, дају помоћ жртвама оружаних сукоба, како је предвиђено Женевским конвенцијама, и жртвама природних несрећа и других ванредних стања. Таква помоћ се даје у услугама и особљу у материјалној, финансијској и моралној подршци, преко заинтересованих националних друштава, Међународног комитета или Федерације.

⁵ У овом статуту израз „Женевске конвенције“ обухвата и Допунске протоколе, за државе чланице Протокола.

Она доприносе, колико год могу, развоју других националних друштава којима је потребна таква помоћ, да би ојачали Покрет као целину.

Међународна помоћ међу саставним деловима Покрета се координише, како је предвиђено у члану 5. или члану 6. Национално друштво које прима такву помоћ може ипак предузети координацију у својој земљи, под резервом пристанка Међународног комитета или Федерације, зависно од случаја.

4. Да би спровела ове задатке, национална друштва регрутују, обучавају и одређују особље које је потребно за вршење њихових одговорности. Она подстичу све, а посебно младе људе, да учествују у раду друштва.
5. Национална друштва су дужна да подржавају Федерацију, у оквиру њеног статута. Кад год је могуће, она дају своју добровољну подршку Међународном комитету у његовим хуманитарним акцијама.

Члан 4.

Услови за признавање националних друштава

Да би било признато, сходно члану 5. став 2б), као национално друштво, друштво треба да задовољи следеће услове:

1. Да буде основано на територији независне државе у којој је на снази Женевска конвенције за побољшање положаја рањених и болесних у оружаним снагама на бојном пољу.
2. Да буде једино национално друштво Црвеног крста или Црвеног полумесеца у тој држави и да има на челу централни орган, који је једини надлежан да га представља пред другим саставним деловима Покрета.
3. Да буде признато од законите владе своје земље, на основу Женевских конвенција и националног законодавства, као друштво за добровољну помоћ, које помаже јавним властима у хуманитарној области.
4. Да има аутономни статус, који му омогућава да делује у складу са Основним принципима Покрета.
5. Да употребљава име и знак распознавања, у складу са Женевским конвенцијама и њиховим Допунским протоколима.
6. Да има такву организацију која му омогућава да извршава задатке који су дефинисани његовим статутом, укључујући припрему у време мира, за статутарне задатке у случају оружаног сукоба.
7. Да прошири своје активности на читаву територију државе.
8. Да регрутује своје добровољне чланове и особље без обзира на расу, пол, класу, веру или политичко мишљење.
9. Да се придржава овог статута, да учествује у солидарности која уједињује саставне делове Покрета и да са њима сарађује.
10. Да поштује Основне принципе Покрета и да се у свом раду руководи принципима међународног хуманитарног права.

Члан 5.

Међународни комитет црвеног крста

1. Међународни комитет, основан у Женеви 1863. и формално признат Женевским конвенцијама и међународним конференцијама Црвеног крста, је независна хуманитарна организација, која има свој сопствени статус. Своје чланове кооптира међу швајцарским држављанима.
2. Улога Међународног комитета, у складу са његовим статутом, је нарочито:

- а) да чува и врши дифузију Основних принципа Покрета, наиме хуманости, непристрасности, неутралности, независности, добровољности, јединства и универзалности.
 - б) да призна свако новоосновано или обновљено национално друштво које испуњава услове за признање, наведене у члану 4. и да о том признању обавести остала национална друштва;
 - в) да обавља задатке који му припадају према Женевским конвенцијама, да ради на верној примени међународног хуманитарног права које се примењује у оружаним сукобима и да прима на знање све жалбе у погледу наводног кршења тог права;
 - ц) да настоји у свако доба – као неутрална институција чији се хуманитарни рад обавља нарочито у време међународних и других оружаних сукоба или унутрашњих немира – да обезбеди заштиту и помоћ војним и цивилним жртвама тих догађаја и њихових непосредних резултата;
 - д) да обезбеди функционисање Централне агенције за тражење, предвиђене Женевским конвенцијама;
 - е) да доприноси, пре него што дође до оружаних сукоба, обуци здравственог особља и припремању санитетске опреме, у сарадњи са националним друштвима, војним и цивилним здравственим службама и другим надлежним властима;
 - ф) да ради на разумевању и дифузији међународног хуманитарног права које се примењује у оружаним сукобима и да припрема његов даљи развој;
 - г) да спроводи мандате које му повери Међународна конференција.
3. Међународни комитет може да предузме сваку хуманитарну иницијативу која улази у оквир његове улоге као специфичне неутралне и независне институције и посредника, и може да разматра свако питање које таква институција треба да проучи.
4. а) Он одржава блиске контакте са националним друштвима. У договору са њима, он сарађује у питањима од заједничког интереса, као што су: њихова припрема за акције у време оружаног сукоба, поштовање за Женевске конвенције, њихов развој и ратификација и дифузија Основних принципа и међународног хуманитарног права.
- б) У ситуацијама предвиђеним у ставу 2б) овог члана, које захтевају координирану помоћ националних друштава других земаља, Међународни комитет, у сарадњи са националним друштвом заинтересоване земље или земаља, координише такву помоћ у складу са споразумом закљученим са Федерацијом.
5. У оквиру овог статута, сходно одредбама чл. 3, 4. и 7, Међународни комитет одржава блиске контакте са Федерацијом и са њом сарађује у питањима од заједничког интереса.
6. Он такође одржава везе са владиним организацијама и свим националним и међународним институцијама чију помоћ сматра корисном.

Члан 6.

Међународна федерација друштава Црвеног крста и Црвеног полумесеца

1. Међународна федерација друштава Црвеног крста и Црвеног полумесеца се састоји од националних друштава Црвеног крста и Црвеног полумесеца. Она делује према сопственом статуту, са свим правима и обавезама корпоративног тела које има својство правног лица.

2. Федерација је независна хуманитарна организација која нема владин, политички, расни или верски карактер.
3. Општи циљ Федерације је да надахне, подстакне, олакша и унапреди у свако доба и у свим облицима хуманитарну активност националних друштава ради спречавања и ублажавања људских страдања и да на тај начин доприноси очувању и унапређењу мира у свету.
4. Ради постизања општег циља, како је дефинисан у ставу 3. и у оквиру Основних принципа Покрета, резолуција Међународне конференције, и у оквиру овог статута, а сходно одредбама чл. 3, 5. и 7, функције Федерације, у складу са њеним статутом су, између осталог, следеће:
 - а) да делује као стални орган за везу, координацију и проучавање међу националним друштвима и да им пружа сваку помоћ коју од ње буду затражила;
 - б) да подстиче и унапређује у свакој земљи оснивање и развој независног и пуноважно признатог националног друштва;
 - ц) да пружа помоћ, свим расположивим средствима, свим жртвама несрећа;
 - д) да помаже националним друштвима да буду спремна за случај несреће, у организовању њихових акција помоћи и у самим операцијама пружања помоћи;
 - е) да организује, координише и руководи међународним акцијама помоћи, у складу са Принципима и правилима усвојеним на Међународној конференцији;
 - ф) да подстиче и координише учешће националних друштава у активностима за очување јавног здравља и за унапређење социјалне заштите у сарадњи са надлежним националним властима;
 - г) да подстиче и координише међу националним друштвима размену идеја о васпитању деце и младих људи, у духу хуманитарних идеала и за развој пријатељских односа међу младима свих земаља;
 - х) да помаже националним друштвима у регрутовању чланова из целокупног становништва и у усађивању Принципа и правила;
 - и) да пружа помоћ жртвама оружаних сукоба, у складу са споразумима закљученим са Међународним комитетом;
 - ј) да помаже Међународном комитету у унапређивању и развоју међународног хуманитарног права и да сарађује са њим на дифузији овог права и Основних принципа Покрета међу националним друштвима;
 - к) да буде званични представник друштава чланова на међународном плану, између осталог у питањима која се тичу одлука и препорука које је усвојила Скупштина и да буде чувар интегритета и заштитник њихових интереса;
 - л) да извршава мандате које јој повери Међународна конференција.
5. У свакој земљи Федерација делује по уговору или у споразуму са националним друштвом и у складу са законима земље.

Члан 7. Сарадња

1. Саставни делови Покрета међусобно сарађују у складу са својим статутима и чл. 1, 3, 5. и 6. овог статута.
2. Нарочито Међународни комитет и Федерација одржавају честе редовне међусобне контакте на одговарајућим нивоима, да би координисали своје активности у најбољем интересу оних којима је потребна њихова заштита и помоћ.

3. У оквиру овог статута и у границама својих статута, Међународни комитет и Федерација међусобно закључују све споразуме који су потребни за усклађивање и спровођење њихових активности. Уколико, из било којих разлога, не постоје никакви споразуми, члан 5. став 4б) и члан 6. став 4ј) се не примењују и Међународни комитет и Федерација ће се позвати на друге одредбе овог статута да реше питања која се односе на одговарајуће области њихових активности.
4. Сарадњу међу саставним деловима Покрета треба предузимати на регионалној основи, у духу њихове заједничке мисије и Основних принципа, у границама њихових статута.
5. Саставни делови Покрета, задржавајући своју независност и идентитет, сарађују кад год је то потребно са другим организацијама које су активне на хуманитарном плану, под условом да те организације имају циљ који је сличан циљевима Покрета и које су спремне да поштују приврженост саставних делова Основним принципима.

ОДЕЉАК III: СТАТУТАРНА ТЕЛА

Међународна конференција Црвеног крста и Црвеног полумесеца

Члан 8.

Дефиниција

Међународна конференција је врховно тело одлучивања у Покрету. На Међународној конференцији представници саставних делова Покрета састају се са представницима држава чланица Женевских конвенција; државе у вршењу својих одговорности према тим конвенцијама и као подршка целокупном раду Покрета, како је предвиђено чланом 2. Они заједно разматрају и одлучују о хуманитарним питањима од заједничког интереса и другим одговарајућим питањима.

Члан 9.

Састав

1. Чланови Међународне конференције су делегати националних друштава, Међународног комитета, Федерације и држава учесница у Женевским конвенцијама.
2. Свака од ових делегација има једнако право, изражено једним гласом.
3. Један делегат припада само једној делегацији.
4. Једну делегацију не представља друга делегација или члан друге делегације.

Члан 10.

Функције

1. Међународна конференција доприноси јединству Покрета и остварењу његове мисије, уз пуно поштовање његових Основних принципа,
2. Међународна конференција доприноси поштовању за међународно хуманитарно право, његовом развоју и развоју других међународних конвенција од посебног интереса за Покрет;
3. Међународна конференција је једна надлежна:

- а) да мења важећи статут и пословник;
 - б) да доноси, на захтев било ког од својих чланова, коначну одлуку о свакој разлици у мишљењу у вези тумачења и примене овог статута и Пословника;
 - ц) да одлучује о сваком питању у вези са чланом 18. став 2б), које јој може поднети Стална комисија, Међународни комитет и Федерација;
4. Међународна конференција бира, у личном својству, оне чланове Сталне комисије који су поменути у члану 17. став 1а) овог статута, узимајући у обзир личне квалитете и принцип праведне географске расподеле.
 5. У границама овог статута и Пословника Међународног покрета Црвеног крста и Црвеног полумесеца (у даљем тексту: Пословник), Међународна конференција доноси своје одлуке, препоруке или декларације, у облику резолуција.
 6. Међународна конференција може доделити мандат Међународном комитету или Федерацији, у оквиру њихових статута и овог статута.
 7. Међународна конференција може доносити одлуке, када је потребно и двотрећинском већином чланова који су присутни и који гласају, правила која се односе на питања као што су поступак и додела медаља.
 8. Међународна конференција може, за време трајања Конференције, основати помоћна тела, у складу са Пословником.

Члан 11. Поступак

1. Међународна конференција се састаје сваке четврте године, ако другачије не одлучи. Њу сазива централни орган националног друштва, Међународни комитет или Федерација, на основу мандата који им је у ту сврху дала претходна Међународна конференција или Стална комисија, како је предвиђено у члану 18. став 1а). По општем правилу, изаћи ће се, колико год је могуће, у срусрет понуди изнетој за време Међународне конференције, од стране националног друштва, Међународног комитета или Федерације, да буду домаћини следеће Конференције.
2. Уколико изузетне околности то захтевају, Стална комисија може променити место и датум Међународне конференције. Стална комисија може то учинити на своју иницијативу или на предлог Међународног комитета, Федерације или најмање једне трећине националних друштава.
3. Међународна конференција бира председника, потпредседнике, генералног секретара, помоћнике генералног секретара и друге функционере Конференције.
4. Сви учесници Међународне конференције поштују Основне принципе и сва поднета документа трееба да буду у складу са тим принципима. Да би дебате на Међународној конференцији уживале поверење свих, председник и сваки други изабрани функционер одговоран за вођење послова се старају да се ни један од говорника, у било које доба, не ангажује у расправама политичке, расне, верске или идеолошке природе. Биро Међународне конференције, како је предвиђено Пословником, примењује исте мере за документа, пре него што дозволи њихово циркулисање.
5. Поред чланова који су овлашћени да учесвују на Међународној конференцији, посматрачи на које се позива у члану 18. став 1д) могу да присуствују заседањима Конференције, уколико Конференција не одлучи другачије.
6. Међународна конференција не може мењати ни Статут Међународног комитета нити Федерације, нити доносити одлуке супротне тим статутима. Међународни

- комитет и Федерација не могу донети одлуку која је у супротности са овим статутом или са резолуцијама Међународне конференције.
7. Међународна конференција настоји да своје резолуције усваја консензусом, како је предвиђено Пословником. Ако се не постигне консензус, обавиће се гласање, у складу са Пословником.
 8. Сходно одредбама овог статута, Међународна конференција се управља према Пословнику.

Савет делегата
Међународног покрета Црвеног крста
и Црвеног полумесеца

**Члан 12.
Дефиниција**

1. Савет делегата Међународног покрета Црвеног крста и Црвеног полумесеца (у даљем тексту: Савет) је тело где се састају представници свих саставних делова Покрета, да дискутују о питањима која су од интереса за Покрет у целини.

**Члан 13.
Састав**

1. Чланови Савета су делегације националних друштава, Међународног комитета и Федерације.
2. Свака од ових делегација има једнака права, која су изражена једним гласом.

**Члан 14.
Функције**

1. У границама овог статута, Савет даје мишљење и, када је потребно, доноси одлуке о свим питањима која се тичу Покрета, која му могу поставити Међународна конференција, Стална комисија, национална друштва, Међународни комитет или Федерација.
2. Када се састаје пре отварања Међународне конференције, Савет:
 - а) предлаже Конференцији лица која ће заузимати положаје поменуте у члану 11. став 3;
 - б) усваја предлог дневног реда Међународне конференције.
3. У оквиру овог статута, Савет доноси своје одлуке, препоруке или декларације у облику резолуција.
4. И поред опште одредбе, садржане у члану 10. став 7, Савет може да мења, двотрећинском већином свих чланова који су присутни и који гласају, правилник за Медаљу Анри Динан.
5. Савет може да се обрати Међународној конференцији у вези са било којим питањем.
6. Савет може да упути било ком саставном делу Покрета питање ради разматрања.
7. Савет може да оснива, двотрећинском већином чланова који су присутни и који гласају, она помоћна тела која су потребна, одређујући њихов задатак, трајање и чланство.

8. Савет не доноси коначну одлуку ни по једном питању за које је, према овом статуту, искључиво надлежна Међународна конференција, нити одлуку која је у супротности са резолуцијама Конференције, или у вези питања која је већ решавала Конференција или га је предвидела за дневни ред следеће Конференције.

Члан 15.

Поступак

1. Савет се састаје прилоком сваке Међународне конференције, пре отварања Конференције, и кад год то тражи једна трећина националних друштава, Међународни комитет, Федерација или Стална комисија. У принципу, он се састаје прилоком сваког заседања Генералне скупштине Федерације. Савет се, такође, може састати на сопствену иницијативу.
2. Савет бира свог председника и потпредседника. Саветом и Генералном скупштином Федерације, као и Међународном конференцијом, кад се сазове, председавају различита лица.
3. Сви учесници на Савету поштују Основне принципе и сва документа која се подnose треба да буду у складу са тим принципима. Да би дебате Савета уживале поверење свих, председник и сваки изабрани функционер одговоран за вођење послова се старају да се ни један од говорника, у било које доба, не ангажује у расправама политичке, расне, верске или идеолошке природе.
4. Поред чланова који имају право да учествују на Савету, посматрачи на које се позива у члану 18. став 4ц) из оних „националних друштава у процесу признавања”, која ће вероватно бити призната у догледној будућности, могу да присуствују састанцима Савета, ако Савет не одлучи другачије.
5. Савет настоји да своје резолуције усваја консензусом, како је предвиђено Пословником. Ако се не постигне консензус, обавља се гласање, у складу са Пословником.
6. Савет се управља према Пословнику. Он га може допунити, кад је потребно, двотрећинском већином чланова који су присутни и који гласају, ако Међународна конференција не одлучи другачије.

Стална комисија Црвеног крста и Црвеног полумесеца

Члан 16.

Дефиниција

1. Стална комисија Црвеног крста и Црвеног полумесеца (у даљем тексту: Стална комисија) је повереник Међународне конференције између две конференције, која извршава функције утврђене у члану 18.

Члан 17.

Састав

1. Стална комисија се састоји од девет чланова, и то:
 - а) Пет који су чланови разних националних друштава, која сваког у личном својству бира Међународна конференција, у складу са чланом 10. став 4. и који имају мандат до затварања следеће Међународне конференције или док се формално не конституише следећа Стална комисија.

- б) Два, који су представници Међународног комитета, од којих је један председник.
 - ц) Два, који су представници Федерације, од којих је један председник.
2. Ако било који члан, у вези са ставом 1б) или ц), не буде у могућности да присуствује састанку Сталне комисије, он може одредити свог заменика за тај састанак, под условом да заменик није члан Комисије. Ако се неко место упразни међу члановима наведеним у ставу 1а), Стална комисија ће именовати као члана кандидата који је, на претходним изборима, добио највећи број гласова а да није изабран, под условом да лице које је у питању није члан истог националног друштва као што је постојећи изабрани члан. У случају једнаког броја гласова, принцип праведне географске расподеле биће одлучујући.
 3. Стална комисија позива на своје састанке у саветодавном својству, и то најмање годину дана пре него што се састане Међународна конференција, представника организације домаћина следеће Међународне конференције.

Члан 18.

Функције

1. Стална комисија врши припреме за следећу Међународну конференцију:
 - а) избором места и утврђивањем њеног датума, уколико то није одлучено на претходној конференцији, или ако то захтевају изузетне околности, у складу са чланом 11. став 2;
 - б) утврђивањем програма Конференције;
 - ц) припремањем предлога дневног реда Конференције, који се подноси Савету;
 - д) утврђивањем, консензусом, листе посматрача који се наводе у члану 11. став 5;
 - е) унапређењем рада Конференције и обезбеђењем оптималног присуства;
2. Стална комисија решава, у интервалу између међународних конференција, под резервом коначне одлуке Конференције:
 - а) о свим разликама у мишљењу до којих може доћи у вези са тумачењем и применом овог статута или Пословника;
 - б) свако питање које јој може поднети Међународни комитет или Федерација, у вези са било каквом разликом до које може доћи између њих.
3. Стална комисија:
 - а) унапређује усклађеност у раду Покрета и, у вези са тим, координацију међу његовим саставним деловима;
 - б) подстиче и унапређује примену резолуција Међународне конференције;
 - ц) имајући те циљеве у виду, разматра питања која се тичу Покрета у целини.
4. Стална комисија врши припреме за следећи Савет:
 - а) бирањем места и утврђивањем његовог датума;
 - б) припремањем предлога дневног реда Савета;
 - ц) утврђивањем, консензусом, листе посматрача наведених у члану 15. став 4.
5. Стална комисија додељује Медаљу Анри Динан.
6. Стална комисија може да се обрати Савету, у вези са било којим питањем које се тиче Покрета.
7. Стална комисија може, на основу консензуса, да оснива она *ad hoc* тела која су потребна и да именује чланове тих тела.
8. У спровођењу својих функција, под резервом да коначну одлуку доноси Међународна конференција, Стална комисија предузима све мере које захтевају околности, увек под условом да се независност и иницијатива сваког

од саставних делова Покрета, како је одређено овим статутом, стриктно сачувају.

Члан 19.
Поступак

1. Стална комисија се редовно састаје најмање два пута годишње. Ванредно се састаје кад је сазове њен председник, било на његову иницијативу, било на захтев своја три члана.
2. Стална комисија има своје седиште у Женеви. Она се може састати и у другом месту, које одабере њен председник и потврди већина њених чланова.
3. Стална комисија се, такође, састаје на истом месту и у исто време као и Међународна конференција.
4. Све одлуке се доносе већином гласова који су присутни, ако другачије не предвиђа овај статут или Пословник.
5. Стална комисија бира председника и потпредседника између својих чланова.
6. У границама овог статута и Пословника, Стална комисија доноси свој пословник.

ОДЕЉАК IV: ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 20.
Амандмани

1. Сваки предлог за измену овог статута и Пословника мора се ставити на дневни ред Међународне конференције и његов текст послати свим члановима Међународне конференције, најмање шест месеци унапред. Да би се усвојио било који амандман, потребна је двотрећинска већина чланова Међународне конференције, који су присутни и који гласају, пошто се Конференцији изнесу мишљења Међународног комитета и Федерације.

Члан 21.
Ступање на снагу

1. Овај статут замењује Статут усвојен 1952. на 18. Међународној конференцији. Све раније одредбе које су у супротности са овим статутом се укидају.
2. Овај измењен и допуњен статут ступа на снагу 22. јуна 2006.